

единствения освѣтенъ откъмъ двора прозорецъ. Въ стаята, не далечъ отъ прозореца, се виждалъ Али Ефенди, който разглеждалъ нѣкаква книга, а кадънитѣ били седнали всѣка на отдѣленъ дюшекъ, посланъ на земята. Предвидъ на това, че всички въ дома били будни, нападателитѣ решили да почакаатъ въ градината, докато заспятъ всички. Голѣмиятъ студъ смразявалъ ржцетѣ и краката и принуждавалъ нѣкои нетърпеливо да тропотятъ. По едно време две кадъни ставатъ, запалватъ свѣщъ и отварятъ вратата, за да излѣзатъ на двора. Предвидъ на опасността да се усѣти работата имъ, Панайотъ изви-калъ и всички се спузнали къмъ вратата. Оплашенитѣ кадъни съ викове се връщатъ назадъ и смогватъ да заключатъ вратата на стаята. Последната обаче била лесно отворена и предъ Панайотъ се изправятъ две кадъни и Али Ефенди, който съ голитѣ си ржце хваща ятагана му за острието, а кадънитѣ улавятъ лѣвата му ржка съ която държалъ ятагана*). Самъ той обаче съ дѣсната си ржка хваща кадията за гушата. Въ тоя моментъ единъ хайдутинъ насочилъ ятагана си върху Али Ефенди съ намѣрение да го съсѣче, обаче Панайотъ не му позволилъ. Изплашени до смъртъ, кадънитѣ се скрили подъ юрганитѣ. Предъ страха отъ голия ятаганъ, Али Ефенди посочилъ где сж скрити паритѣ му. Въ една бѣла торбичка, поставена въ едно малко сандъче, заключено въ голѣмъ сандъкъ, имало до половината жълтици и бѣли меджидии. Поискали отъ кадънитѣ нанизи, но последнитѣ излѣгали, че ги дали на съседитѣ поради сватба. Желанието на Панайотъ било да изколятъ всички, за да не бждатъ издадени на турцитѣ, но другаритѣ му се противопоставили. Следъ раздѣлянето на плячката, всички се прѣснали, като Панайотъ и Стоянъ избѣгали въ гората. Тамъ научили впоследствие отъ козарчета, че другаритѣ имъ били изловени, съ изключение на Никола Аджема, който не следъ дълго се отзовалъ при тѣхъ. Около 300 души невинни хора били арестувани, отъ които 50 души били пратени на заточение, 50 души умрѣли отъ мъжки, а останалитѣ пустнати. Изпратената потеря не могла нищо да стори на тримата бродници изъ планината. По Гергьовденъ наново била образувана дружина, която трѣгнала по хайдушкитѣ пжтеки, готова да мѣсти и наказва. Въ дружината билъ и Х. Димитъръ. Отъ Влашко пристигналъ и Г. Трънкинъ, който отново билъ избранъ за воевода. Презъ тая година (1860) срещитѣ съ турскитѣ потери били много чести, понѣ-

*) Пан. Хитовъ билъ лѣвичаръ.